

Gyda Kongsted (V):

Ja, men jeg vil så starte med at sige, at da Venstres ordfører, fru Rikke Hvilshøj, ikke kan være til stede, så skal jeg fremføre Venstres holdninger til lovforslaget.

Årsagen til, at vi behandler dette lovforslag i dag, er, at By- og Boligministeren er gået ind i en aftale mellem Københavns Kommune og de almene boligafdelinger i kommunen om de almene boligafdelingers frikøb af tilbagekøbsklausulerne. For at aftalen kan realiseres kræver det, at Folketinget vedtager dette lovforslag. Der lægges da heller ikke i lovforslaget skjul på, at den københavnske aftale er direkte anledning til lovforslaget. Stemmer man derfor for dette lovforslag, er man direkte medansvarlig for, at en meget udtalende aftale realiseres. Jeg vil derfor bruge lidt kræfter på selve aftalen:

Et flertal i Københavns Borgerrepræsentation har besluttet at forskelsbehandle de borgere og udlejere i kommunen, der er ramt af tilbagekøbsklausulerne. Aftalen indebærer, at de almene boligselskaber slipper med at betale færre penge til Københavns Kommune, end de egentlig skal ifølge tilbagekøbsklausulerne.

Kommunen har givet de almene boligafdelinger en rabat på 470 mio. kr. Til gengæld herfor har kommunen fået anvisningsret til yderligere 600-800 lejemål. Det svarer til en gennemsnitspris pr. lejemål på henvend 700.000 kr. De almene boligafdelinger behandles urimelig favorabelt ved denne aftale. Det står i skærende kontrast til de private udlejere, andelshavere og ejere, der blot har fået besked på at betale fuld pris ved kasse 1, hvis de vil beholde deres boliger.

De private udlejere må ikke lægge udgiften oveni lejen og har derfor måttet betale af egen lomme. Man skal derfor som lejer i denne sag være glad for at bo i privat udlejning frem for i almen bolig, for trods rabatten og ministerens hjælpende hånd slipper lejerne i de almene boligafdelinger ikke for huslejestigninger med denne aftale.

Kort og godt drejer denne sag sig om, at en socialdemokratisk minister sikrer det tilstrækkelige lovgrundlag for, at en socialdemokratisk ledet kommune kan få sine mange millioner kroner i kassen, samtidig med at den socialdemokratisk styrede almene boligsektor kan bevare sin magt og position. Hvem der i sidste ende kommer til at betale for dette gilde er to-talt ugenomsommeligt. Pengene cykler rundt, uden at der er overblik. Lovforslaget hjælper

ikke til at gøre det mere gennemskueligt, tværtimod.

På foranledning af Venstre var By- og Boligministeren for flere uger siden kaldt i samråd om denne sag. Der blev efterfølgende stillet en række spørgsmål til ministeren, som udvalget endnu ikke har fået svar på. Vi ser stadig frem til at se svarene. Bl.a. bliver det interessant at se, om lejerne i de almene boligafdelinger ikke ville være bedre stillet, hvis ejendommene i stedet overgik til Københavns Kommune, da de forventelig ville undgå en huslejestigning på denne måde.

Der er en lille del i dette lovforslag, der er godt, og det er forslaget om, at der for fremtiden ikke kan opføres eller erhverves almene boliger på ejendommene, hvorpå der er tinglyst tilbagekøbsklausul. Dette er dog langtfra nok til, at Venstre kan støtte lovforslaget. Vi vil ikke fedtes ind i aftalen i København, og vi vil ikke være med til at forskelsbehandle dem, der er ramt af tilbagekøbsklausuler. Vi kan derfor ikke støtte lovforslaget.

Da De Konservative ikke kan være til stede, skal jeg meddele, at de har samme indstilling som Venstre og derfor heller ikke kan støtte lovforslaget.

Knud Erik Hansen (SF):

Uanset om man kan have megen sympati for motiverne bag tilbagekøbsdeklarationer – at det offentlige skal have mulighed for at styre en byudvikling eller i det mindste have mulighed for at få del i de samfundsskabte værdistigninger, hvilket var baggrunden for dem – så giver de ofte anledning til problemer, fordi folk ikke rigtig regner med, at de er der, og så skal de lige pludselig indløses, og så bliver det ganske ubehageligt.

Vi synes derfor, det er godt, at vi får denne ordening og får gjort op med det – en ordening, som sikrer, at den almene sektor i København også fortsat kan være en almen sektor. Vi har hele tiden i SF syntes, det var grotesk, at Københavns Kommune og den almene sektor ikke kunne finde en løsning på denne sag, og at den skulle køres så hårdt op. Vi er derfor glade for, at man har fundet en ordening.

Vi ser, at ordningen sikrer, at de almene boliger i København, specielt i København, netop forbliver almene boliger. Uden ordningen ville det være vores vurdering, at de sandsynligvis ville blive solgt. Enten ville de fungere som private udlejningsejendomme eller som private